[למיל כח:]

עין מעפם נר מצוה ובנביא שלשה. ועכשיו אין אנו מקרין למתורגמן אפיט בנביא ם א מיי פיינ משלי

אלא פסוק אחד שלא יבא לשעות רק בתהילת ההפערה

מה שאנו מתרגמין ויאמר יהושע אל

למתרגם שלשתן ביחד ואע"כ שיש

פרשה בסוף שני פסוקים והא שאנו

טפי משחר י"ט לפי שהן מדברות

בנם היום כדי לפרסם הגם וכן

במתן תורה כדי לפרסם הגם:

אבל אינו פורס על שמע. ואפילו

שלא יוליא אחרים ידי חובתן בדבר

שבקדושה משום דבקטן איכא ב'

יהודה אבל במגילה יש להקל לפי

שטף ונשים היו בספק דלהרוג

ולהשמיד לפיכך עשחו רבי יהודה

כנדול: פוחה. (ד) ערום ויחף

פ"ה מתרגמינן ערטילאי ופחי וליתא

הידפחי הוא תרגום של ערום וכן בפירש רב אלפם דפחי זהו אותו

קרועין והכי נמי בגדים קרועין והכי נמי

ב משמע פרק קמה דמס' קידושין*:

ואינן שבר לפני התיבה. קשה

כמי אינו עובר לפני התיבה אח"כ

נתמלא זקנו כדתניא סוף פ"ק דחולין

(דף כד: ופס) כחמלא זקנו ראוי

לעשות שליח לבור ולירד לפני התיבה

אבל בענין אחר לא וי"ל דהתם

ש מיירי בחענית לבור כדתנן בחענית

שַּׁ (דף מיי) דאין מורידין לפני התיבה

אלא זקן ורגיל ("ומי שנהמלא זקנו) צומי שטפול מרובה והא דקמני המס

בני נחמלא זקט ראוי לעשות ש"ן

היינו להיות ש"ן בקביעות הבל

וקשה דהא סוף פ"ק דחולין (דף כד:

סוף פרק לולב הגזול (סוכה דף מבי)

קמן היודע לישא את כפיו חולקין לו

מאי איריא קטן אפילו גדול

ב" דרבנן כדפרישית לעיל לרבנן דרבי

לרבי יהודה דמכשיר ליה

אט מקרין ג' למתורגמן להודיע כי כן הדין אי לא דחיישינן שיטעה:

סא בנמיי שם כלכה יג כמנ משין ים ספיף ה: העם התקדשו (יהושע ג) ויש שם ג' סב ד מיי פיח מהלי פסוקים עד בעת ההיא ומקרין אותן מושיע איה פיי נג ספיף סג ה מיי׳ פמיו שם כלכה ד מוב"ם א"ה

מתרגמין הפטרות של פסח ועלרת סי' קנה ספיף לד: סד ו מיי׳ פיה שם כלכם יב :

סה ז מיי׳ שם מופ"פ איה סיי נג סעיף : 21

במגילה לעיל (דף יכ:) (ג) הכא מודה סו ח מיי׳ שם סוב"ע איה סיי סט סעיף כ:

[כוונת סוספות דליתה כן מרבום חלח דמתרגם על ערום ויהף פחה ויהף וכן האמה נסרגום שלפניט וכן אימא ברש"י ישעיה על פסוק ערום הייי פחה

רבינו הננאל באקראי בעלמא יכול להיות משהביא הקורא בתורה לא יפרעת ב' שערות ולא כמו שפירש רש"י שם לו מג' שמיקים נגגר ב' טענות היה לתקיעת שופר ולא יקרא לתורגבן דפירש דמיירי לתקיעת שופר ולא יקרא לתורגבן ולהתנות פרנם על הלבור ולהלקות בתורה יותר ספסיק אחד ובגביא נ' אמהיי ולכדות: [אין נושא כפיו. משמע שלשתן ג' פרשיות הא אם הכיא בי השיות הא אם הביא צ' שערות ישא כפיו כנון כי כה אםר ה' חנם נסכרתם כי כה אמר ה' סצרים ירד עמי ושם) אמר דאין נושא את כפיו עד בראשונה ועהה פה לי פה כנון אלו קורין א' א'. מרלנין בתורה שיהמלא זקנו ועוד קשה דמשמע בענין אחד כנון אחרי סות ואך בעשור אע"פ שהן פרוחקין זה מזה גדולים עמו וההיא דחולין דבעי מלוי זקן מיירי לישא כפיו חדיר בקביעות אבל באקראי בעלמא יכול הוא לישא כפיו אע"פ שלא נהמלא שאילי בב' שניינות זם דחי ברו לאחזוקי נפשיה בכהני: (וע"ע חוס' יבעות מעני ד"ה ואנו): בי שלה ראה מאורות לא יפרום על שמע. קשה דהא רבי יהודה ובאן ובאן ברי שלא ברי מרות הוא הפרום על שמע. קשה דהא רבי יהודה ובאן ובאן ברי שלא ברילה הוא דאמר פרק החובל (ב"ק דף פו- ועם) סומא פעור מכל המלות וא"כ אי איירי הכא בסומא אפילו ראה מאורות ונסתם נמי ומפרש יפסיק המתורגים! פיי פארים ברובא ברי שלא בריבו ברילה בריבו ברים בריבו ברילה בריבו בר שיפסיק עד הספר ויניע שרוצה לקרות משא לפין לה מחייבי הלה לפי שהן היו באותו הכם התם היינו טעמה שהפילו נפטור אותן מכל מלות עשה שהומן גרמה מ"מ עדיין יש להן מלות רבות הא ייתר . ואין סדלנין הבל סומא אם נפטור אותו מכל מצות אפי' מאותן שאיכן אלא מדרבנן א"כ יהא חשוב כנכרי ואט"ג דפירש' לעיל דקטן דאית (ה) תרי פוביא

の語が

כסתתה ידלג ממוףהמפר לתחלתו שהוא למפרע. המפמיר בנביא הוא פורס את שמע ודוא עובר לפני התיבה ואם הוא כהן הוא טשא כשחתה שולא לספו ל. הספרה בנניא הוא שורם את שמע והוא עובר לפני התיבה ואם הוא נושא את כפיו . מ"ש. רב פפא אחר לשום כבוד . רבא בר שיסי א' משום אינצויי כלופר חיישינן דלפא את כפיו . מ"ש. רב פפא אתר לפיסר אני משני בר מדים לי שמע . וכי זה נדול סמני ליקה שכר . הלכך התקינו להיוה המספרי פורם לל שמע עובר לפני התיבה כו". *)אין שישין בהנם אלא משום כבוד, אבל לא מינצו אלא במקום שהפורם על שמע העובר לפני התיבה נושל שכר ואם היה המפסיר קסן שאינו ראוי

וכנבים שלשה. אם ירלה ולא איכפת לן אם ישעה דלא נפקא מיניה הורחה: ופס היו שלשפן כו' . בגמ' מפרש היכא משכחת לה רטפין: מדלגין בנבים. מפרשה לפרשה: ופין מדלגין בסורה. שהשומע ינ סמג פנו ממקום למקום אין לבו מיושב לשמוע: ועד כמה הוא (אם היו שלשתן של שלש פרשיות קורין אחד אחד. קשיא על פושים איה היי

> "ובנביא שלשה היו שלשתן שלש פרשיות קורין אחד אחד ימדלגין בנביא ואין מדלגין בתורה ועד כמה הוא מדלג עד כדי שלא יפסוק המתורגמן: גמ' הני ג' פסוקין כנגד מי* "אמר רב אסי כנגד תורה נביאים וכתובים ולא יקרא למתורגמן יותר מפסוק אחד ובנביא ג' פסוקים ואם היו שלשתן דילוג דפרסת אך בעשור לחדש ישנים שלש פרשיות קורא אחד אחר כגון °כי בה מר ה' חנם נמברתם °כי כה אמר ה' אלהים פמצרים ירד עמי בראשונה °ועתה מה לי פה גרסיטן עלה: **בענין אסד**. ששניהן ויקראורמינהי *קורא "אחרי מות "ואך בעשורויקרא " והא קא מרלג אמר אביי לא קשיא כאן בכרי

נאם ה': מדלגין בנביא ואין מדלגין בתורה: שיפסוק התורגמן וכאן בכדי שלא יפסוק התורגמן והא עלה קתני מדלגין בנביא ואין מדלגין בתורה ועד כמה הוא מדלג עד כדי שלא יפסוק התורגמן מכלל דבתורה כלל כלל לא אלא אמר אביי לא קשיא כאן בענין אחר כאן בשתי עניינות והתניא מרלגין בתורה בענין אחד ובנביא בשני עניינין כאן וכאן בכדי שלא יפסוק התורגמן תניא אידך *אין מדלגין מנביא לנביא ובגביא של שנים עשר מדלג ובלבד שלא ידלג מסוף הספר לתחילתו: מתני המפטיר בנביא הוא פורם על שמע והוא עובר לפני התיבה והוא נושא את כפיו ואם היה קמן אביו או רבו עוברין על ידו קשן קורא בתורה ומתרגם "אבל אינו פורם על שמע ואינו עובר לפני התיבה "זאינו נושא את כפיו יפותה פורם את שמע ומתרגם אבל אינו קורא בתורה 'ואינו עובר לפני התיבה ואינו נושא את כפיו "סומא פורס את שמע ומתרגם רבי יהודה אומר כל שלא ראה מאורות מימיו אינו פורס על שמע: גבו׳ מ"מ רב פפא אמר משום כבוד רבה בר שימי אמר משום דאתי לאינצויי מאי בינייהו איכא בינייהו דעביד בחנם תנן ואם היה קשן אביו או רבו עוברין על ידו אי אמרת משום (6) נצויי קמן

בר נצויי הוא אלא מאי משום כבוד קמן בר

כבוד הוא אלא איכא כבוד אביו וכבוד רבו

הכא

מדלג . בנביה : שלם יפסוק הסורגמן. תורה אור שלה ידלג ממקום שהוה קורה הלה כדי שיוכל לגול את הספר ולקרות במקום הדיטג קודם שיגמור התורגמן תרגום המקרא שידלג זה משום שאין כבוד לבור לעמוד שם בשתיקה : גבן קורם. כהן גדול חחרי מות ביום הכפורים משנה היא במסכת יומח ואך בעשור לחודש ויש כאן השביעי בפרשת אמור אל הכהגים: כאן בכדי שלא יפסוק המסורגמן . והאי בכדי שלא יפסוק הוא שהרי סמוכין הן: וסם קסני . גרסיכן ולח מדברין בדבר אחד ואין כאן טירוף הדעת הלכך כי לא מפסיק תורגמן מדלג שהרי שניהן בענין יוה"כ מדברים ומתני' דקתני כלל לא בשני ענינים כגון מפרשת נגעים לפרשת זבין : והתנים . בניחותה : מין מדלבין מנבים לנבים. שיש כחן טירוף יותר מדחי: מפוף כספר לססילפו . למפרע: כורתבי המפסיר בנכים. מי שרגיל להפטיר בנכיא חקנו חכמים שיהח פורם חת שמע: הוח עובר לפני הסיבה . להוליא את הלבור בקדושה שבתפלה: על ידו . בשבילו: קטן אינו פורם על שמע . לפי שהוא בא להוליא רבים ידי חובתן וכיון שחיט מחויב בדבר חיט מוליה חהרים ידי הובתן: וחינו נושם אם כפיו . אם כהן הוא שאין כבוד של לבור להיות כפופין לברכתו: [פיז סמין פוסם . (ג) במס' סופרים "מפרם כל שכרעיו נראין ערום ויחף מתרגם ערטילחי וכחח (ישעיה כ): פורם לם שמע . דהח מחויב בברכה :

אבל אינו קורא בחורה . משום כבוד

דהכח

תורה וכן לפני התיבה וכן בנשיאות הנהות כפים גנחי הוח לנבור: בבן משום חמרם חשום כבוד. להעביר לפני התיבה הואיל אינטיי קשן : וממליא עלמו לדבר שאינו כבודו תיקנו ק"ה ערום לו זו לכבוד : משום אינלויי. הדבר בא ויחף מחרגמיק לידי מחלוקת אני מפטיר ואתה תעבור ערטילאי ופחח לפני התיבה: דקם עביד בסנם. הבח ובמם׳ סופרים מפרש כל לעבור לפני התיבה איט טטל שכר שכרעיו נרחין דרביי תרומה בגורן ואפילו קטן ממש וי"ל דההיא דלולב הגזול מיירי עם כהגים גדולים ללמוד ולהתחקך והא דפסליכן הכא קטן מיירי בשאין

בירושלמי דלא מיירי בסומא ממש אלא מיירי שהוא בבים אפל ועוד י"ל דמיירי שפיר בסומא והא דפטריט התם סומא היינו מן החורה נושא נפין כא *אבל מדרבנן מיהא הייב ואפילו נסתמא משנולד מ"מ חייב הוא מדרבנן שלא יהא כנכרי ולא יהא נוהג בו דת יהודי כלל דלא דמי לנשים לשקים דפטורים ממלות עשה שהותן גרמא אפילו מאותן שאינן אלא מדרבכן שהרי בנר חטכה ובארבע כוסות ובמקרא מגילה דלא הוו אלא מדרבכן במותין בהכיו איט טבא בפיו מדרבכן שהוא קטן ופריסת שמע דלא הוי אלא מדרבכן אין יכול להוליא אחרים גדולים דליכא אלא חד דרבכן פריסת שמע "אפ"ה סומא שיש בו בו ובגביא של י"ב והיא

מר מדרבכן יוליה שפיר האחרים דכיון שהוא גדול ובר דעת עדיף טפי מקטן:[וע"ע הוס' עירובין צו.ד"ה דילמה וט' ומוס' לעיל יס:ד"ה ור"י מכשיר] סבי אלגיא ובלבי שלא

בדף זם בע"ב על כן הביא משכת סופרים דפוחת דהכא כל שכרעיו נראין דהיים דאין לו בתי שוקים דוה נמי נקרא פוהה שהולך יחף לגמרי שאין לו אף כמי שוקים ומש"ה פי' כש"י בכמוך "דאית כים משום ולא יראה כך מרות דבר דכיון דאין לו כלל בתי שוקים אית כים איסור ראיית טרום אבל בחולן מנעליו ואית לים כמי שוקים אש"ג דיקף כוא לית כים אישור דראיים עדום ולא כום קמיבעי לים מידי בקטן: (ג) תום' ד"ם

גליון השים גמי א"ר אסי כנגד חורם . פי' מ"ר פ' הכא : תום' ד"ם מי שלא וכו' אכל מדרכנן מיהא הייב. פי' ר"ם דף לג פ"א הד"ה כא ר' יסודם : בא"ד אפ"ם סומא שיש כו הרי מדרכק. פי' לפיל דף